

תת"ע 1563/11/14 - מדינת ישראל נגד יורודרייב ניהול צ"י רכב בע"מ

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

20 דצמבר 2015

תת"ע 1563-11-14 מדינת ישראל נ' יורודרייב ניהול צ"י רכב והשכרה בע"מ
תת"ע 6007-12-14 מדינת ישראל נ' יורודרייב ניהול צ"י רכב בע"מ

בפני כב' השופט רועי פרי

בעניין:

המאשימה: מדינת ישראל

באמצעות תביעות תעבורה תל אביב

נגד

הנאשמת: יורודרייב ניהול צ"י רכב בע"מ

באמצעות ב"כ עו"ד שרון פינקלשטיין

הכרעת דין הנאשמת זכאית

1. הנאשמת, חברה לניהול צ"י רכב והשכרת רכב, עומדת לדין בגין שתי עבירות מהירות מסוג הזמנה לדין.

המדובר בשני דוחות, שהדין בעניינם אוחד בהסכמה.

ביום 24.9.14, בשעת בוקר, תועד, באמצעות מצלמת א3, רכב בבעלות הנאשמת, כשהוא נוסע במהירות של 95 קמ"ש, במקום 60 קמ"ש, בדרך עירונית בתל אביב, צומת דרך נמיר-רוקח.

ביום 10.11.14, בשעת צהריים, תועד, באמצעות מצלמת א3, רכב בבעלות הנאשמת, כשהוא נוסע במהירות של 97 קמ"ש, במקום 60 קמ"ש, בדרך עירונית בתל אביב, צומת דרך נמיר-רוקח.

בשני המקרים המדובר באותו הרכב - פרטית יונדאי, בצבע שחור, מ.ר. 1426011 (להלן: "הרכב").

יריעת המחלוקת

2. בישיבת ההקראה הודתה הנאשמת בבעלותה ברכב, לא היתה מחלוקת כי הרכב תועד נוסע במהירויות האמורות. ההגנה ויתרה על חקירת עדי התביעה והגשת ראיות מטעם התביעה וטענה כי המחזיק בפועל ברכב, במועדים הרלוונטיים, הינו מר יובל אמיתי.

משכך, המחלוקת הינה בדבר זהות הנהג בפועל, שעול זה כאמור מוטל על כתפי הנאשמת, בהתאם לדין.

פרשת התביעה

3. לאור הסכמת ההגנה בדבר תיעוד הרכב, שבבעלותה, ובמהירויות האמורות - לא התנהלה פרשת התביעה.

פרשת ההגנה

4. מטעם ההגנה העיד מנהל התפעול בחברה הנאשמת, מר רמי דיסק.

הוגשו טפסי מסירת רכב חדש באשר לרכב המדובר ללקוח יובל אמיתי, מיום 27.1.13 (ת/4).

העד ציין כי הוא מכיר את הלקוח מר אמיתי אשר נהג ברכב המדובר.

הסביר כי מתוקף תפקידו משנע נהגים ללקוחות בהתאם לצורך לטיפול בתקלות, כאשר הנהגים מגיעים עם רכבים חלופיים.

העד לא זכר מתי הרכב המדובר הוחזר מהלקוח - ע' 6, ש' 12.

העד עיין בדף תנועות הרכב (ת/3) ממסוף החברה, וציין כי הוא אינו רואה את התנועות "כמו שצריך", ולבסוף הבהיר בתשובתו כי הרכב היה אצל הלקוח יובל אמיתי ותיאר שני אירועים של טיפולים ברכב - 31.8.14, 18.12.14 - ע' 7, ש' 24-25.

בנוסף הוגשו ת/1, ת/2 שעניינם טופס החלפת רכב מיום 26.8.14, לפיו נמסר למר אמיתי רכב חליפי מסוג פוקוס והוחזר ממנו הרכב המדובר, בשעה 12:25, ואילו בתאריך 31.8.14 הרכב המדובר נמסר ללקוח בשעה 09:40 והוחזר רכב הפוקוס.

בנוסף הוגשו ע"י ההגנה, בקשות לתו חניה אזורי, שבפרטי המבקש מופיע מר יובל אמיתי, בקשות שהוגשו לעיריית תל אביב, באשר לרכב המדובר לתקופה: 17.3.14-17.3.15 - ת/6, ת/7.

ההגנה ציינה כי אין ברשותה תיעוד בדבר החזרת הרכב, וכי תיעוד זה איננו רלוונטי לדוחות. ההגנה טענה כי הרכב נלקח ממר אמיתי "באמצעות מפתח רזי ומבלי שהלקוח הגיע לחתום על הטפסים של סיום העסקה" - ע' 8, ש' 1-3.

בחקירתו הנגדית עמד העד על כך כי חוזה השכירות שנערך מול הלקוח (ת/4) זו המסירה הראשונית וכשנשאל ע"י התובע היכן חתימת הלקוח ע"ג החוזה, השיב העד כי "כנראה שפה בסריקה לא רואים את זה אבל אותה חתימה חוזרת על עצמה" - ע' 9, ש' 8-9.

לגבי הטפסים האחרים (ת/1, ת/2) ציין העד כי אלה טפסים שנהגי החברה ממלאים, וכשנשאל מדוע אין חתימה ע"ג הטפסים השיב: "קודם כל אני רואה שיש לו חתימה עם נוכחות גדולה, ומבחינתנו הוא חתום" - 9, ש' 24.

5. מר יובל אמיתי העיד וטען כי מעולם לא קיבל רכב ממר דיסק, "את המכוניות הביאו אלינו לעסק של בילמן..."

העד הכחיש כי קיבל את הדוחות.

העד הכחיש כי החזיק ברכב המדובר בשנים האחרונות - ע' 10, ש' 27-28.

הסנגור הציג לעד טופס מסירת רכב חדש באשר לרכב המדובר (ת/4) והעד טען כי מדובר בחתימה מזויפת וזו אינה חתימתו.

העד ציין כי עבד בחברת בילמן כשכיר וקיבל ממנה את הרכב כסוכן מכירות, הציג חוזה באמצעות מכשיר אייפד שהביא עמו לאולם, בין החברה הנאשמת לבילמן באשר לרכב מסוג ניסאן ג'וק שנת 2012 ל- 36 חודשים. "הרכב נגנב ממני בבית קפה ביהודה מכבי 4 בתל אביב, רכב מסוג יונאי וולסטר, סליחה, זה היה רכב חלופי מסוג פוקוס ואני הגשתי תלונה למשטרה וגם יש תביעה ונגנב גם תיק שלי עם כסף, 10,000 ₪ ועוד ציוד אלקטרוני" -

ע' 11, ש' 9-12.

באשר לטופס החלפת רכב - ת/2 אישר העד כי מדובר בכתב ידו במילים: "ד"ש לאלי" וחתימתו, תוך שטען כי אין המדובר במועדי הדוחות.

העד ציין כי חתימתו והמילים "ד"ש לאלי" מופיעים אך בעמ' 2 בטופס.

הסנגור הטיח בעד כי בתחילה אמר שמעולם לא קיבל את הרכב האמור וזה לא היה בחזקתו ועתה הוא מאשר ביחס לת/2 שנסע על הרכב וקיבל רכב חלופי.

העד ציין כי קיבל זאת בתור אחראי על הרכב, אבל בפועל מי שקיבלה את הרכב היתה א.בלימן "ואני רק נהגתי עליו וכשהיו שולחים לי נהג מטעם יורודרייב להחליף את הרכב לטובת תיקונים או טיפולים

טסטים ותאונות אז אני הייתי מקבל את הרכב כי הם היו מגיעים לאותו בית קפה ביהודה מכבי 4, קפה זוריק, מקום ממנו נגנב הרכב האחרון מסוג פורס פוקוס, כי את היונדאי וולסטר כבר לא רצו להחזיר אלי לשימוש בילמן. הם הפסיקו בגניבת הרכב את הליסינג חצי שנה לפני הזמן" - ע' 11, ש' 25-30.

במהלך חקירתו של העד הוגש מכתב, בהסכמת התביעה - ת/ 5, לפיו הרכב המדובר הוחזר בשיטת ליסינג תפעולי למר יובל אמיתי למשך 36 חודשים החל מתאריך 27.1.13 ועד ליום 27.1.16, הוסבר כי מדובר במכתב שהוצא לצורך קבלת תו חנייה מעיריית תל אביב.

העד ציין כי המזכירה בחברת יורודרייב, הוציאה את המכתב: **"...בשביל חברת בילמן כי אני תושב תל אביב על מנת שלא נקבל דוחות מהעירייה. זה לבקשת חברת בילמן. אפשר לראות כאן שהתקופה היא ליסינג ל- 36 חודשים ולא בהתאם לשכירות. זה גם כתוב בכתב ההגנה שהם הגישו בבית המשפט המחוזי" - ע' 12, ש' 7-11.**

הסנגור הציג לעד את הבקשה לתו חנייה לעיריית תל אביב, והעד אישר כי פרטיו מופיעים בטופס אך טען כי הוא לא פנה לעיריית תל אביב.

העד ציין כי מדובר ב"זיכרונות ממוחשבים פנימיים".

כשנשאל העד האם פרטי מקבל תו החניה כפי שמופיעים בטופס הינם פרטיו, השיב: **"בוודאי כי אני הנהג וביקשנו להשתמש ברכב בתל אביב" - ע' 13, ש' 12.**

לעד הוצג פרוטוקול מדיון שהתקיים בבית המשפט השלום בראשל"צ, מיום 15.3.15.

העד אישר כי המדובר בתאונה מחודש אפריל 2014.

כשנשאל העד האם הוא מזהה את הפרוטוקול השיב כי העיד במסגרתו, לבסוף טען כי: **"עוד אנשים מבילמן נהגו על הרכב" - ע' 14, ש' 9-10.**

הסנגור הטיח בעד כי בעמ' 5 לפרוטוקול (ת/8) מופיע: **"יובל אמיתי לאחר שהוזהר כחוק: אני נהגתי ברכב יונדאי וולסטר שחור שמופיע בתמונה",** ושאל האם התכוון לרכב המופיע בדו"ח (המהירות).

העד השיב: **"מעולם לא ראיתי את הדוח. מעולם. אני לא מזהה. אני לא יודע. עו"ד באואר לא קיבל את זה. אני נהגתי על יונדאי וולסטר שחורה, בין היתר, החליפו כל שבועיים רכב, גם את הרכב הזה לקחו למסירה. אין בפרוטוקול מספר רכב" - ע' 14.**

הסנגור הציג לעד דוח על תאונה מיום 8.4.13, באשר לרכב המדובר, עליו נסוב הפרוטוקול (ת/9) והעד הכחיש כי המדובר בכתב ידו ובחתימתו בטופס וטען כי את המלל שלח במייל לסמנכ"ל יורודרייב.

בהמשך אישר העד כי ב- 8.4.13 **"אנחנו נהגנו על הרכב הזה, יונדאי שחורה, לא אמרנו שלא נהגנו בו אף פעם, שם הנהג שי מילשטיין, מה זה? אתם מלאתם את הפרטים האלה" -**

ע' 15.

בחקירתו הנגדית טען העד כי המדובר בטפסים פנימיים של החברה.

העד ציין כי: **"...הם מסרו לי את היונדאי ולקחו ממני את הפוקוס ב- 31.8.14. יומיים שלושה אחרי זה הם לוקחים את זה שוב"** - ע' 16, ש' 4-5.

כששאל התובע את העד האם יש לו אישור שלקחו ממנו את הרכב, השיב העד: **"אני לא צריך להביא אישור. הם צריכים להביא"** - ע' 16, ש' 7.

טען כי היו מביאים לו כלי רכב לבית הקפה והחזרה הוא בין בילמן ליורודייב **"והם מחליפים רכבים"**.

שהטיח התובע בעד כי העד הציג חוזה של רכב מסוג ניסאן, השיב העד: **"לקחו את הרכב יונדאי, סליחה את הג'וק, וככה הם היו מחליפים רכבים"** - ע' 16, ש' 21.

העד הכחיש שמסר לחברה את רישיון הנהיגה שלו - ע' 16, ש' 24-25 והכחיש כי הרישיון מצולם במערכת החברה.

עם זאת, ביום 9.9.15 צרפה הנאשמת צילום רישיון נהיגה של העד כפי שזה נסרק למערכת החברה - ראו החלטתי ממועד זה.

באשר לתו החנייה ציין העד כי פנה לחברת יורודייב **"או אני או בילמן או דרור, שיוציאו לנו מכתב לעירייה כדי לקבל תו שלא נקבל קנסות"** - ע' 17, ש' 5-6.

דין והכרעה

6. בהתאם לסעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה וההלכה הפסוקה, ניתן לייחס עבירות תעבורה, ובתוך כך הדבר מספיק אף להרשעה בפלילים, לבעליו של רכב שהיה מעורב באותה עבירה, לרבות תאונת דרכים.

27ב(א) לפקודת התעבורה, קובע כהאי לישנא:

"נעשתה עבירת תעבורה ברכב, רואים את בעל הרכב כאלו הוא נהג ברכב אותה שעה או כאלו העמידו או החנה אותו במקום שהעמדו או חנייתו אסורה על פי חיקוק, לפי העניין, זולת אם הוכיח מי נהג ברכב...או אם הוכיח למי מסר את החזקה ברכב...או הוכח שהרכב נלקח ממנו בלי ידיעתו ובלי הסכמתו".

הוכיח בעל הרכב למי מסר את הרכב - תחול החזקה על המחזיק.

עסקינן בחזקה שבדין, שעול הפרכתה אינו פשוט, ועל הבעלים להפריכו ברמה של מאזן ההסתברויות.

בעניין החלת החזקה על הבעלים, גם בעבירות חמורות, ראו, בין היתר: רע"פ 3034/14 אבו אנטילה נ' מדינת ישראל, מיום 25.6.14; ע"פ 2218/06 הייב נ' מדינת ישראל, מיום 22.1.07; רע"פ 1185/11 ממדוח נ' מדינת ישראל, מיום 1.3.11; רע"פ 9/11 צמח נ' מדינת ישראל, מיום 11.4.11; רע"פ 9652/11 לוי נ' מדינת ישראל, מיום 24.1.12; רע"פ 669/13 ציבליק נ' מדינת ישראל, מיום 18.2.13; פ"ל (תל אביב) 6762-11-13 מדינת ישראל נ' סאלמה, מיום 9.4.14.

7. לאחר ששמעתי מכלול הראיות בתיק זה, האזנתי ברוב קשב לעדים ובמיוחד לעדותו של עד ההגנה, לגביו נטען כי היה המחזיק בפועל ברכב המדובר, עיינתי שוב במוצגים השונים ובדפי הפרוטוקול - נחה דעתי כי ההגנה הצליחה לסתור את החזקה הקבועה בסעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה, **זאת בראיות נסיבתיות**, ובסופו של דבר לעורר ספק ביחס לאשמתה.

8. אין מחלוקת כאמור שמדובר בנאשמת שהינה חברה העוסקת בהשכרת כלי רכב וליסינג, דהיינו השכרות לטווח ארוך של כלי רכב.

בהתאם לת/4 נמסר הרכב המדובר למר יובל אמיתי ביום 27.1.13.

מר אמיתי הכחיש הדברים ובתוך כך כי החזיק את הרכב בשנים האחרונות (ע' 10, ש' 27-28), עם זאת במהלך עדותו קשר עצמו לרכב זה, אישר כי קיבל את הרכב במסגרת ת/2, ואישר את חתימתו וכתב ידו בתחתית העמוד לטופס זה. יש לזכור כי טופס זה עניינו בהחלפת רכב. בהתאם לטופס קיבל העד את הרכב המדובר ביום 31.8.14 לאחר שהחזיר רכב חליפי מסוג פורד פוקוס. בהתאמה קיים טופס מוקדם לאמור, מיום 26.8.14, בו נמסר ללקוח רכב מסוג פורד פוקוס והוחזר רכב הליסינג המדובר.

העד אף ציין כי רכב חליפי מסוג פורד פוקוס נגנב ממנו ו"כי את היונדאי כבר לא רצו להחזיר לי לשימוש בילמן. הם הפסיקו בגניבת הרכב את הליסינג חצי שנה לפני הזמן" - ראה והשווה ע' 11, ש' 9-12 אל מול ש' 25-30.

בנוסף, הגישה הנאשמת פרוטוקול עדותו של מר אמיתי, בתיק בית המשפט השלום בראשל"צ (32792-09-13) ודוח תאונה (ת/8, ת/9) בעניין הרכב המדובר. בעמ' 5 לפרוטוקול ת/8, מציין העד כי נהג ברכב מסוג יונדאי וולסטר בצבע שחור.

ת/9, **שהוגש בהסכמת התביעה**, קושר את הדברים לרכב המדובר, מושא תיקנו.

קרי, תאונה מיום 8.4.13, עם הרכב המדובר כאשר העד מופיע כנהג.

עוד הוגש בהסכמת התביעה ת/5, שעניינו מכתב, כך עלה מהראיות, שהופנה לעיריית תל אביב לטובת הוצאת תו חנייה לעד, בהקשר לרכב המדובר ובו מציינת החברה-הנאשמת כי הרכב המדובר הוחזר בשיטת ליסינג תפעולי למר אמיתי למשך 36 חודשים החל מיום 27.1.13 וכלה ביום 27.1.16.

אין מחלוקת כי הרכב הוחזר לחברה, ואין מחלוקת כי תקופת הליסינג קוצרה, כך גם מצוין העד: "הם הפסיקו בגניבת הרכב את הליסינג חצי שנה לפני הזמן" - ע' 11, ש' 30.

ב"כ הנאשמת צוין כי אין ברשות הנאשמת תיעוד בדבר החזרת הרכב - ראו ע' 8, ש' 1-3.

נסיבה זו פועלת לחובת הנאשמת.

רוצה לומר, גם אם אניח שהרכב לאור המסמכים החלקיים, ולאור הראיות הנסיבתיות היה בחזקתו של מר אמיתי החל מיום תחילת העסקה 27.1.13, הנאשמת לא הוכיחה את מועד סיום העסקה, ובתוך כך האם הינו אחרי או לפני מועדי עבירות המהירות נשוא ענייננו - 24.9.14, 10.11.14.

עם זאת, במסגרת הראיות הנסיבתיות שהגישה הנאשמת, **בהסכמת התביעה** - הוגשו בקשות לתו חנייה באשר לרכב המדובר עם פרטי העד.

מכאן יש לזכור כי בהסכמה זו אין עוד עוררין בדבר תוכן המסמכים, כל שכן התובע בישיבת ההקראה הסכים להוצאת צו שיופנה לעיריית תל אביב, מכוח סעיף 108 לחסד"פ, באשר לבקשות לתווי חנייה לרכב המדובר, ללא צורך בחקירת נציג העירייה - ראו ע' 4, ש' 16.

ת/6, ת/7, מלמדים כי העד ביקש מעיריית תל אביב תו חנייה אזורי לרכב המדובר וזה הונפק לפי פרטיו, בין התאריכים: 17.3.14 ועד 17.3.15, ולמעשה בוטל או הושהה ביום 19.2.15 - לפי ת/7.

מועדי תקפותו של תו החנייה כוללים את טווח שני דוחות המהירות הרלוונטיים לתיקנו.

עניין לנו בראייה נסיבתית להחזקת הרכב המדובר ע"י העד, שהוגשה בהסכמת התביעה.

באשר לתו חנייה זה, צוין העד כי פנה לנאשמת "או אני או בילמן או דרור, שיוציאו לנו מכתב לעירייה כדי לקבל תו שלא נקבל קנסות" - ע' 17, ש' 5-6.

בנוסף, מנהל התפעול בחברה-הנאשמת מצוין מועד טיפול נוסף באשר לרכב המדובר והעד - 18.12.14, שהינו לבטח לאחר מועדי הדוחות.

9. התרשמתי מהעד, מר אמיתי, כי הינו מרחיק עצמו מהחזקת הרכב המדובר.

ברי כי עסקינן בעד מעוניין, שכן על הכף עומדים שני דוחות מהירות וטענת הנאשמת הינה כי הוא היה המחזיק בפועל בזמנים הרלוונטיים.

עם זאת, ניסיונותיו של העד להרחיק עצמו באופן גורף מהרכב המדובר, העלו בי תמיהות.

מחד גיסא, בתחילת עדותו, הכחיש העד כי החזיק ברכב המדובר בשנים האחרונות -

ע' 10, ש' 27-28 ומאידך גיסא קשר עצמו לרכב המדובר, ואף אישר קבלתו במסגרת ת/2. אישר הפנייה לקבלת תו חנייה והאמור בפרוטוקול שהוגש ת/8.

כשהציג הסנגור לעד את ת/9 דוח התאונה, עליה נסוב פרוטוקול הדיון - ת/8, ציין העד, בין היתר: "**אנחנו נהגנו על הרכב הזה, יונדאי שחורה, לא אמרנו שלא נהגנו בו אף פעם...**".

העד ציין כי היו עוד נהגים בחברת בילמן שנהגו ברכב, אולם הציג חוזה השכרת רכב (באמצעות מכשיר אייפד שהביא עמו לאולם) בין חברת בילמן לנאשמת בעניין רכב אחר - רכב מסוג ניסאן, **ולא בהקשר לרכב המדובר**, כך שת/4 לא נסתר.

התרשמתי כי העד מרחיק עצמו מהרכב המדובר, בצורה תמוהה.

בנוסף, ציין העד, לשאלות התובע, כי מעולם לא מסר לחברה-הנאשמת את רישיון הנהיגה שלו וזה לא מצוי במערכת החברה.

עם זאת, הנאשמת המציאה ראיה לפיה רישיונו של העד סרוק במערכת שלה (ראו החלטתי מיום 9.9.15). ראיה זו לא נסתרה מצד התביעה - ראו סעיף 165 לחסד"פ.

10. התביעה רשאית, ובדין עושה כן כרשות ציבורית, במסגרת בקשות להסבת כתבי אישום (דוחות) בעבירות מסוג ברירת משפט או הזמנה לדין (מצלמות א3) לדרוש כי יוצגו בפניה ראיות שתומכות בטענה כי נהג אחר, שאינו הבעלים הרשום, ביצע את העבירה.

במסגרת זו רשאית היא לדרוש כי יוצג בפניה תצהיר ערוך כדין, בהתאם לפקודת הראיות, של הבעלים הרשום וכן של הנהג בפועל בצירוף תצלום רישיון נהיגה תקף - ראו והשוו בדבר הצורך לבחון תצהירי הסבה - מ"ח 3975/13 אלדן נ' מדינת ישראל, מיום 29.10.13 (בעיקר פסקה 13).

בעניין חברות השכרה/ליסינג רשאית התביעה לדרוש כי יוצגו בפניה חוזי שכירות למועדים הרלוונטיים, מסמכים נלווים לרבות צילום רישיון נהיגה וצילום דרכון במקרה של תייר.

רשאית היא אף לדרוש, במקרים בהם המסמכים אינם ברורים או חלקיים כי יוגש לה תצהיר ערוך כדין של המחזיק ברכב.

במידה וקיימים מסמכים חסרים, או מסמכים חלקיים, בדין רשאית התביעה, כרשות ציבורית, שצריכה, בין יתר תפקידיה, לסייע לבית המשפט להגיע לחקר האמת, לסרב להסב כתב אישום על שם נהג לגביו נטען שנהג בפועל בעת העבירה, ובתוך כך על הבעלים לנהל משפט במטרה להפריך את החזקה האמורה בסעיף 27ב(א) לפקודה.

בעניין הסבות ותצהירי הסבה ראו, בין היתר, עפ"א (ב"ש) 52287-10-13 עיריית אשדוד נ' שלמה תחבורה 200 בע"מ, מיום 30.12.13, עפ"ת (ירושלים) 2958-01-15 מדינת ישראל נ' עופר אהרן, מיום 9.2.15:

"בחינת ההוכחה הסותרת את חזקת הבעלות נתונה לשיקול דעתו של התובע, וכי על בעל הרכב הרשום להוכיח לא רק את מסירת הרכב לאחר, אלא אף את זהותו, זאת על מנת לאפשר לתובע להסב באופן אפקטיבי את הדוח לאותו 'אדם אחר'."

חזקה זו הינה חזקה שבדין, מכאן הנטל המוטל על כתפי הבעלים, או המחזיק שטוען שמחזיק אחר נהג במועד ביצוע העבירה, הינו נטל של מאזן ההסתברויות.

עם זאת, יתכנו מצבים, כמו במקרה שלפני, שהבעלים או המחזיק, יוכיח טענותיו בראיות נסיבתיות, כך שבתום פרשת ההגנה תסתר החזקה, ולמצער יתעורר ספק באשמה.

ודוק, קיים שוני בדיות הראיות שעל התביעה לאסוף ולהציג אל מול הנטל המוטל על כתפי נאשם בהליך פלילי, בסוגיה כגון דא.

ראו והשוו בדבר אימוץ גישה גמישה יותר באשר לראיות ההגנה הנדרשות להפרכת החזקה האמורה - תת"ע (תל-אביב) 8206-01-13 מדינת ישראל נ' זאב רפאל, מיום 18.1.15.

11. סוף דבר, הנאשמת הצליחה באמצעות ראיות נסיבתיות להפריך את החזקה הקבועה בסעיף 27ב(א) לפקודת התעבורה.

הנני מזכה את הנאשמת מהמיוחס לה בכתבי האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתל אביב, בתוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, ח' טבת תשע"ו, 20 דצמבר 2015, בהעדר הצדדים.